

Samenvatting van de preek over zondag 6, vraag en antwoord 16 en 17, van de Heidelberger catechismus

Lezen: Mattheüs 26 : 63 – 68 en Johannes 19 : 1 – 7

We komen vaak advertenties tegen voor een bepaalde baan, waarin allerlei vereisten worden gevraagd aan de sollicitant. In zondag 6 gaat het over de vereisten waaraan de Middelaar tussen God en mensen moet voldoen.

Wie kan ons verlossen? Iemand van hoge afkomst en tegelijk een die helemaal op ons niveau komt.

Thema: *‘Profielschets van de Middelaar’*

1. echt en rechtvaardig mens

We komen steeds dichterbij het middelpunt van de cirkel: onze Heere Jezus Christus.

Wie is Hij toch? Er klinkt een tweeledig antwoord, waarvan het eerste deel luidt: ‘Zie, de Mens’ (Joh. 19). Hoe diep moet deze Mens lijden. Psalm 88 wordt in Hem vervuld.

Waarom moest Hij echt en rechtvaardig mens zijn? Omdat de mens gezondigd heeft. De Verlosser moet helemaal in de huid van die zondige mens kruipen, met een menselijk lichaam en een echt menselijke geest.

Zo’n Middelaar eist de Vader, maar Hij gééft Hem ook: ‘Zie, de Mens!’.

God daagt ons in Zijn Woord voor de rechtbank. En er zijn geen verzachtende omstandigheden. Er moet antwoord komen op Gods vragen, en we hebben niet één afdoende antwoord.

Wat een wonder: het antwoord komt vanuit de hemel. Gods Zoon vernedert Zich en wordt mens (Filipp. 2).

God zendt Zijn Zoon in ons ‘vlees’ (= mijn ‘ik’ dat zich tegen God heeft gekeerd), om dat vlees in de dood te gaan brengen. Zo heeft God de zonde veroordeeld in het vlees..... van Christus! (Rom. 8:3).

Zoals de lossen in het O.T. een bloedverwant was van de arme (denk aan de geschiedenis van Ruth), zo moest de Heere Jezus ‘familie’ van ons worden om ons te kunnen verlossen.

Hij nam een echt menselijke natuur aan, zoals die is geworden na de zondeval – lijdend onder de gevolgen van de zonde (honger, moeheid, verdriet). Daar ligt veel troost in: Hij kan ons helemaal aanvoelen. Ook de aanvechtingen van de duivel kent Hij, en begrijpt ook daarin Zijn volk.

In die menselijke natuur draagt Hij ook de straf op de zonde, die geen mens kan dragen Door het lijden van deze echte Mens komt de Vader weer aan Zijn eer; worden Zijn geschonden rechten hersteld. Er is weer een Mens Die aan Gods bedoeling beantwoordt.

Zo is Jezus Middelaar: de ene hand reikt Hij aan de Vader, de andere aan zondaren. Zo verzoent Hij de heilige God en een reddeloos mens met elkaar.

Wij doen niet mee als ‘meewerkend voorwerp’. Het gebeurt wel vóór ons, als ‘belanghebbend voorwerp’.

‘Zie, de Mens!’ Hier, op Golgotha, leren we door de Geest ons volkomen bankroet erkennen, èn hier worden we vrijgesproken.

Jezus was ook *rechtvaardig* mens: perfect, volkomen, zonder enig gebrek. Zoals eens Adam was. Na de zondeval is Jezus de enige van Wie dat gezegd kan worden: echt en rechtvaardig mens.

Waarom moest Hij ook een rechtvaardig mens zijn? Omdat iemand die zelf zondaar is niet voor een ander kan voldoen. Wie failliet is, kan niet voor een ander betalen – zie de hogepriester in het O.T. Je hebt een borg nodig.

Dat Jezus een rechtvaardig mens was, betekent niet dat Hij geen strijd met de zonde heeft gekend (zie Hebr. 5:7 en 8). Het was een echte worsteling om het als mens eens te zijn en te blijven met Zijn hemelse Vader.

Maar Jezus hield stand. Hij bleef het Beeld van God: rechtvaardig en heilig. Zo kan Hij voor anderen betalen.

Hij betaalt het *geloof*: Hij buigt voor de Vader en geeft Zich over aan Zijn wil. Daarom is Hij de overste Leidsman (Initiatiefnemer) en Voleinder van het geloof (Hebr. 12:2). De Schrift spreekt ook over het geloof *van* Jezus (bijv. Fil. 3:9). Geloven leren we van Hem.

Hij betaalt ook de *hoop*: Hij hield vast aan het loon dat de Vader Hem voor ogen had gesteld (Hebr. 12:2). Ook hopen leren we van Christus.

Hij betaalt ook de *liefde*: Hij heeft God en de naaste lief, tot op het kruis (Luk. 23:34, Joh. 19:26,27). Onvoorwaardelijk liefhebben leren we van Hem.

2. echt God

Christus is één met de Vader (Joh. 10:30). Hij is de waarachtige God en het eeuwige leven (1 Joh. 5:20). Hij is maar niet een verheven mens (zoals moslims, Jehova's getuigen en helaas ook sommige protestanten beweren) – een dwaling die de kerk al lang geleden heeft afgewezen (zie bijv. de geloofsbelijdenis van Nicea).

Is het dan zo belangrijk om te geloven dat Jezus Gods Zoon is? Ja, want anders zou het betekenen dat de mens zichzelf moet verlossen. Het Evangelie is juist: de weg loopt van Boven naar beneden.

Als God is Hij in staat de toorn van God over de zonde aan Zijn mensheid te kunnen dragen. Want wie, die alleen maar mens is, zou de hoogspanning van Gods gericht kunnen verduren? Maar Hij is de sterke God (Jes. 9:5). Juist om die belijdenis werd Hij ter dood veroordeeld (Matt. 26).

In Zijn opstanding wordt zichtbaar dat Hij Gods Zoon is in kracht (Rom. 1:3,4; zie ook Hebr. 1:3).

Door Zijn Goddelijke kracht kon Hij de last van de eeuwige toorn van God in korte tijd dragen.

Twee dingen heeft Hij daardoor verdiend voor de Zijnen: gerechtigheid (weer recht voor God kunnen staan) en leven (de herstelde gemeenschap met God).

Door Zijn Geest geeft Hij dat terug aan de Zijnen. 'Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet' (1 Joh. 5:12).

Enkele vragen voor persoonlijke of gemeenschappelijke bezinning

1. Wat staat volgens u vandaag meer onder druk: de belijdenis van Jezus' mens-zijn of de belijdenis van Zijn God-zijn? Hoe zou dat komen?
2. Jezus was en is ook echt mens. Welke troost vindt u daar nog meer in, dan de al genoemde dingen?
3. Waar heeft Jezus als Zoon van God recht op?

Voor de kinderen: weet jij wat een middelaar is? En wat is een borg? Kun jij die twee woorden ook toepassen op de Heere Jezus? Hij wil dat ook voor jou zijn. Hoe weet je dat? Denk eens aan wat er met jou in de kerk gebeurde aan het begin van je leven!